

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 66.	
Ügyszám: IV/00159/2022		FÓLAJSTROMSZAM KEZDOIRATON:	
Érkezett: 2022 JAN 17.		Postán / Gyűjtőláda / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Példány: 2 db	Kezelőiroda: 2	Érkezett: 2021 DEC 23.	
Melléklet: 3 db		PÉLDÁNY: IV:	
Felsőfokú ügyszám: 19.Pf.20.953/2020		MELLÉKLET: KÖZTÜK:	
Másodfokú ügyszám: 2.Pkf.25.988/2020		FÓLAJSTROMSZÁM:	
Felülvizsgálati ügyszám: Pfv.IV.20.614/2021.		UTÓIRATON:	

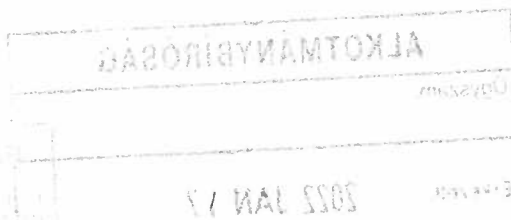
Az irat elektronikus úton készített másolat

Tisztelt Alkotmánybíróság!

- Indítványozó: [REDACTED]
- Indítványozó jogi képviselő: dr. Hüttl Tivadar ügyvéd: [REDACTED]
[REDACTED] ügyvédi meghatalmazás: 1. számú melléklet
- Az indítvány alapját képző polgári perben ellenérdekű fél: Információs Hivatal
[REDACTED]
- Indítvány: Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, illetve az Abtv. 27. §-a alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.I. Pfv.IV.20.614/2021/4. számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdés alapján semmisítse meg azt, mivel sérti az indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében garantált információs önrendelkezéshez való jogát, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított hatékony bírói jogvédelemhez, bírósághoz forduláshoz és jogorvoslathoz fűződő jogait.

Tényállás:

5. Az indítványozó a személyes adatainak a megismeréséért indított polgári pert az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (továbbiakban: Infotv.) 23. § alapján, mert az Információs Hivatal megtagadta a személyes adataira vonatkozó tájékoztatás megadását a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Nbtv.) 48. § (1) bekezdése alapján. Az indítványozó az Infotv. 23. § alapján indult polgári perben két kereseti kérelmet terjesztett elő. Első kereseti kérelemként kérte, hogy a Törvényszék az Infotv. 14. § b) pontjára és 17. § (1) és (2) bekezdéseire tekintettel az Infotv. 23. § (5) bekezdés c) pontja alapján állapítsa meg, hogy az alperes jogellenesen tagadta meg a hozzáféréshez való jogának érvényesítését és kötelezze az alperest, hogy a hozzáféréshez való jog biztosítása érdekében az Infotv. 17. § (1) és (2) bekezdéseinek megfelelően közölje az indítványozó felperessel: a kezelt személyes adatai forrását, az adatkezelés célját és jogalapját, a kezelt személyes adatai körét, a kezelt személyes adatai továbbítása esetén az adattovábbítás címzettjeinek – ideértve a harmadik országbeli címzetteket és nemzetközi szervezeteket – körét, a kezelt személyes adatai megőrzésének időtartamát, ezen időtartam

meghatározásának szempontjait, profilalkotás alkalmazásának esetén annak tényét, a felperes személyes adatainak kezelésével összefüggésben felmerült adatvédelmi incidensek bekövetkezésének körülményeit, azok hatásait és az azok kezelésére tett intézkedéseket. (Továbbiakban: Első kereseti kérelem). Második kereseti kérelemként kérte, hogy a Törvényszék kötelezze az alperest az indítványozóra – mint érintettre – vonatkozó nemzeti minősítésű adatok tekintetében való tájékoztatás megadására a minősítés szintje, a minősítés jogalapja, a minősítési idő kezdete és lejártja, a minősítő neve és beosztása tekintetében, illetve amennyiben az alperes nem kezel az indítványozóra vonatkozóan minősített adatot, úgy az erről való tájékoztatás megadására kötelezze. (Továbbiakban: Második kereseti kérelem.)

6. Az elsőfokú-, a másodfokú- és a felülvizsgálati eljárásban a bíróságok egyhangúan arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a kereset meg nem engedett keresethalmazatot jelent, ezért a per megszüntetésének van helye. Az Első kereseti kérelem tekintetében a polgári bíróság rendelkezik hatáskörrel, azonban a Második kereseti kérelem esetében a minősített adatok védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény (továbbiakban: Mavtv.) 12. § (2) bekezdése alapján a minősített adatok kezelésével kapcsolatos igény megtagadása miatti közigazgatási perben terjeszthető elő, a perben kizárólag a Mavtv. 11. § (3) bekezdésében meghatározott kritériumoknak megfelelő, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény szerinti nemzetbiztonsági ellenőrzésen átesett bíró járhat el a közigazgatási perrendtartás (2017. évi I. törvény; továbbiakban: Kp.) szabályain alapuló eljárásban.
7. Eljárásjogi szempontból a Kúria is megerősítette az első- és másodfokon eljáró bíróságok határozatait, miszerint a Pp. 173. § (1) bekezdése szerint az e törvény hatálya alá tartozó ügyben előterjesztett keresetet nem lehet összekapcsolni közigazgatási perben, illetve egyéb közigazgatási bírósági eljárásban eljáró bíróság hatáskörébe tartozó keresettel, illetve indítvánnyal. A Pp. 176. § (2) bekezdés c) pontja szerint a bíróság visszautasítja a keresetlevelet, ha hiánypótlási felhívás ellenére a felperes nem nyújtott be – törvény által meg nem engedett keresethalmazatot tartalmazó keresetlevél esetén – e törvény rendelkezéseinek megfelelő keresetlevelet. A Pp. 176. § (3) bekezdése értelmében pedig a keresetlevelet vissza kell utasítani akkor is, ha a (2) bekezdésben meghatározott okok a keresetlevélnek csak valamely részét érintik.
8. A Kúria a végzésének az 5. oldal utolsó bekezdésében kifejti, hogy az indítványozó jogértelmezésével szemben „a Mavtv. 3. § 2. pontjában meghatározott érvényességi idő, a 3. § 3. pontjában írt minősítő személye (neve és beosztása), a Korm. rendelet szerinti egyéb adatai (a minősítés szintje és a minősítés jogalapja) nem választható el a Mavtv. 3. § 1. a) pontjában meghatározott minősített adat fogalmától és annak tartalmától, azok nem a minősítés jellemzői. A második keresetben a hozzáférési jogra hivatkozással kért adatok nem kísérő, kiegészítő jellemzői a minősített adatnak, attól nem választhatók el. A nemzetbiztonsági művelet és annak során keletkezett adattartalomra egyértelműen utaló, azok lényeges jellemzőit és tartalmát is átfedő olyan információk, amelyek a minősített adathoz tartoznak, a megismeréshez fűződő korlátozásuk a Mavtv. szerinti minősítéskor történik meg. Az Nbtv. 48. § (1) bekezdésére hivatkozással a műveleti nyilvántartás átvilágíthatóságának megakadályozását jelölte meg nemzetbiztonsági érdekként a hozzáférés megtagadásaként. Annak vizsgálata, hogy ez jogszerű volt-e, a Mavtv. 11. § (3) bekezdésében, mint főszabályban írt garanciális feltételek mellett, közigazgatási perben vitatható.” Már itt hangsúlyozza az indítványozó, hogy az alperes Információs Hivatal az elutasító válaszában (lásd 2. melléklet), és az eljárás során is kizárólag az Nbtv. 48. §-ra

alapozta az elutasító válaszát és nem jelölt meg egyetlen alkalommal sem Mavtv. szerinti minősítéssel védett közérdeket.

9. Fontos rögzíteni, hogy az indítványozó a Mavtv. 11. § (1) bekezdés szerinti megismerési igényt is benyújtott az Információs Hivatalhoz. Az Információs Hivatal a válaszában – tekintettel az Nbtv. 48. §-ra alapított elutasító döntésre – a megismerési engedély iránti kérelemről való döntést nem hozott, mert álláspontja szerint az „okafogyott”. A felperes jelen polgári eljárásban a megismerési engedély tárgyában semmilyen kereseti kérelmet nem terjesztett elő. A peres felek között a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) XXII. fejezete szerinti mulasztási per volt folyamatban a megismerési engedélyről való döntés elmulasztása miatt. A Fővárosi Törvényszék 113.K.704.306/2020/9. számú határozatával döntött az ügyben. (Lásd 3. melléklet.) Az indítványozó tehát indított a Mavtv. szerinti eljárást a megismerési engedélyről való döntés kikényszerítése érdekében, párhuzamosan az Infotv. szerinti hozzáférési jog gyakorlása mellett.

Befogadhatóság:

10. **Érintettség:** Az alkotmányjogi panasz alapja az Abtv. 27. §-a, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A támadott határozat alapját képező polgári per az indítványozó személyére vonatkozó személyes adatok iránti jogérvényesítési eljárás volt. Az indítványozó az egyedi ügyben érintett személy, a jelen indítvány alapjául szolgáló eljárás felperese, akire vonatkozóan az - az alábbiakban bemutatottak szerint - az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított személyes adatok védelméhez való, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított hatékony bírói jogvédelemhez, bírósághoz forduláshoz és jogorvoslathoz fűződő jogát érintően a támadott bírósági döntések rendelkezést tartalmaznak: keresetét elutasították. Az Abtv. 27. § (2) bekezdés b) pontja szerint az ilyen személy jogállásától függetlenül érintettnek minősül.
11. **Jogorvoslatok kimerítése, a jogérvényesítési határidő megtartottsága:** Az indítványozó fellebbezési lehetőségét kimerítette, a felülvizsgálati eljárásban hozott végzés ellen nyújt be alkotmányjogi panaszt [27. § (1) bekezdés b) pont]. A permegszüntető végzés az ügy érdemében született határozat, amely elzárja az indítványozót az alapjogi jogérvényesítéstől. Az indítványozó a jogi képviselője útján 2021. október 25. napján vette át a Kúria végzését, tehát a hatvan napos indítványozási határidő megtartott.
12. **Alaptörvényben biztosított jog sérelme:** Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése (a korábbi permegszüntető végzésekhez hasonlóan) a minősített adat fogalmának kiterjesztő értelmezésével sérti személyes adatok védelméhez fűződő jogát [Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdés]; a hatásköri szabályok téves értelmezésével sérti az információs önrendelkezési joghoz kapcsolódó jogorvoslati jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] és a tisztességes eljáráshoz (hatékony bírói jogvédelemhez; bírósághoz forduláshoz) fűződő jogát [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés].
13. **Az Abtv. 29. §-ában támasztott feltétel teljesülése:** Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló

alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. A jelen indítvánnyal támadott ítélet egyrésztől alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, másrésztől pedig az ítéletet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség is kimutatható. Az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésében biztosított információs önrendelkezéshez való jog legsúlyosabb korlátozását jelenti a személyes adat Mavtv. szerinti minősítése. Ebből következően alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, hogy alkotmányosan megengedhető-e az információs önrendelkezési jog korlátját képező minősített adat fogalmát kiterjesztően értelmezni, mert ennek függvénye az alapjog korlátozásának a jogalapja, valamint az, hogy lehetséges-e ezzel kapcsolatban bármilyen jogérvényesítés. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy állíthatjuk-e a támadott bírói jogértelmezés fényében, hogy biztosított-e a jogrendszerben az információs önrendelkezési jog hatékony védelme a minősített adatok vonatkozásában. Hasonlóan alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdés, hogy a bíróságoknak milyen szempontok szerint kell meghatározni, hogy az információs önrendelkezési jog érvényesítését jelentő eljárások közül melyik jogérvényesítési lehetőség biztosított, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogot. Az általános, Infotv. szerinti eljáráshoz képest a Mavtv. szerinti közigazgatási per csak igazolt feltételek esetén kezdeményezhető. Az információs önrendelkezési jog hatékony bírói védelme, illetve ennek az alapjognak a korlátozásával szembeni jogorvoslati jog akkor érvényesíthető, ha a speciális eljárás feltételei kiszámíthatóak és előre meghatározottak. Jelen perben a bíróságok ezt a követelményt hagyták figyelmen kívül. A bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség abban ragadható meg, hogy az információs önrendelkezési jog érvényesülését egyedi ügyben a bíróság úgy korlátozta, hogy közben nem volt tekintettel e jogkorlátozásnak az Alkotmánybíróság által megállapított feltételeire (ennek részletes kifejtését lásd lejjebb), valamint az Alaptörvény 28. cikkére sem.

Az alkotmányjogi panasz érdemi indokai

14. Információs önrendelkezési jog: Az Alkotmánybíróság a személyes adatok védelméhez való jogot nem hagyományos védelmi jellegű jogként értelmezte, hanem annak aktív oldalát is figyelembe vette, és azt információs önrendelkezési jogként határozta meg. Az Alkotmánybíróság már egy korai határozatában [20/1990. (X.4.) AB hat.] rámutatott, hogy a személyes adatok védelméhez való jog tartalma az, hogy mindenki maga rendelkezik a személyes adatainak feltárásáról és felhasználásáról. Ezt nevezi a testület információs önrendelkezési jognak: az adatvédelem „nem hagyományos védelmi jogként értelmezi, hanem annak aktív oldalát is figyelembe véve információs önrendelkezési jogként”. A 36/2005. (X.5.) AB határozat rámutat, hogy a személyes adatok védelme a magánszférát biztosító jogok csoportjába tartozik. A 3110/2013. (VI. 4.) AB határozatában az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után is fenntartotta ezt az értelmezést: „Az Alaptörvény az egyén-közösség közötti viszonyt az egyén közösséghez kötöttsége jegyében határozta meg, anélkül azonban, hogy annak egyedi értékét érintené. Ez következik különösen az Alaptörvény O) cikkéből és II. cikkéből. Ezért az Alaptörvény értelmezése során is fenntartható a személyes adatok védelméhez való jogot információs önrendelkezési jogként értelmező korábbi alkotmánybírósági gyakorlat. Az információs önrendelkezési jog szorosan kapcsolódik a magánszférához való joghoz, és az arról való döntést foglalja magában, hogy az egyén

mikor és milyen korlátok között fedi fel a személyéhez köthető adatokat.” (3110/2013. (VI. 4.) AB határozat [50])

15. A személyes adatok védelméhez való jog nem korlátozhatatlan. Törvény kivételesen elrendelheti személyes adat kötelező kiszolgáltatását, és előírhatja a felhasználás módját is, ezekben az esetekben tehát az adatkezeléshez nem szükséges az adatalany beleegyezése, hozzájárulása. A nemzetbiztonsági okból történő adatkezeléshez kapcsolódó részjogosítványok (tájékoztatás, hozzáférés) gyakorlásának a korlátozása az információs önrendelkezési jog nemzetbiztonsági célú korlátozását jelenti. Az ilyen rendelkezést tartalmazó törvény korlátozza az információs önrendelkezés alapvető jogát, ami pedig akkor alkotmányos, ha megfelel az Alaptörvény I. cikke (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek. Az Infotv. 16. § az adatkezelőre vonatkozó szabályokat is rögzít. A 16. § (1)–(2) bekezdés a tájékoztatáshoz való joggal összefüggésben kimondja, hogy ennek érvényesülése érdekében az adatkezelő az adatkezelési műveletek megkezdését megelőzően vagy legkésőbb az első adatkezelési művelet megkezdését követően haladéktalanul az érintett rendelkezésére bocsátja az adatkezeléssel és ennek körülményeivel kapcsolatos, továbbá az érintetti jogokkal összefüggő valamennyi érdemi információt. A 16. § (3) bekezdés lehetővé teszi, hogy az adatkezelő ezt a tájékoztatást késleltesse, korlátozza vagy akár mellőzze az állam külső és belső biztonsága hatékony és eredményes védelmére (különösen honvédelmi és nemzetbiztonsági célokra) hivatkozással. Ugyanez a bekezdés azonban azt is rögzíti, hogy a késleltetés, korlátozás vagy mellőzés kizárólag akkor megengedett, ha ez az elérni kívánt célhoz elengedhetetlenül szükséges és ez esetben is csak úgy, hogy a céllal arányos. Az Infotv. 17. § ezzel egybevágó – szintén a szükségesség és az arányosság követelményét megfogalmazó – szabályokat állapít meg a hozzáféréshez való jog tekintetében. Az információs önrendelkezési jog tehát nem csupán jogalkotótól, hanem magától az adatkezelőtől is megkívánja, hogy a szükségesség és arányosság mércéje mentén korlátozza a jog érvényesülését, jelen esetben az érintetti jogokat.
16. A személyes adat Mavtv. szerinti minősítése az információs önrendelkezési jognak a legsúlyosabb korlátozását jelenti a magyar jogrendszerben. Ebből következően a minősített adat fogalmának kiterjesztő értelmezése kiszélesíti a legdrasztikusabb jogkorlátozási formát.
17. Az Indítványozó előadja, hogy a Kúria jogértelmezése sértette az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerinti információs önrendelkezéshez való jogát, mert a róla esetlegesen kezelt minősített adatok egyes jellemzőit (minősítő személye, minősítés érvényességi ideje, szintje) a minősített adat körébe utalta ([17+1] bekezdés a Kúria végzésének az 5. oldalán) úgy, hogy a Mavtv. Alaptörvénnyel konform értelmezésével más eredményre kellett volna jutnia. Az Indítványozó tehát azért nem fért hozzá ezekhez az adatokhoz, mert a Kúria alaptörvény-ellenes jogértelmezése azokat elzárta előle.
18. A Mavtv. 5. § (8) bekezdése szerint „[a] minősített adat kezelése során mindig egyértelműen felismerhetőnek kell lennie az adat minősített jellegének. A nemzeti minősített adat hordozóján vagy – ha arra nincs lehetőség – külön kísérlapon fel kell tüntetni a minősítési szintet, az érvényességi időt, a minősítő nevét és beosztását (a továbbiakban együtt: *minősítési jelölés*).” A Mavtv. a kérdéses adatkört – a minősítési jelölést – megkülönbözteti a 3. § 1. szerinti *nemzeti minősített adattól*, amely ugyan tartalmazza a minősítési jelölést, de nem azonos vele, amint az a nemzeti minősített adat törvényi definíciójából is kiderül: a nemzeti minősített adat „a minősítéssel védhető közérdekek körébe tartozó, a minősítési jelölést az e törvényben, valamint az e törvény

felhatalmazása alapján kiadott jogszabályokban meghatározott formai követelményeknek megfelelően tartalmazó [...] adat”.

19. Az Alkotmánybíróság a 29/2014. (IX. 30.) AB határozat határozat rendelkező részének 1. pontjában alkotmányos követelményként rögzítette, hogy a minősítő a közérdekű vagy közérdekből nyilvános adat minősítése felőli döntés során a minősítéshez fűződő közérdek mellett a minősítendő adat nyilvánosságához fűződő közérdeket is vegye figyelembe, és csak akkor döntsön az adat minősítéséről, ha a minősítéssel elérni kívánt cél arányban áll a minősített adat nyilvánosságához fűződő érdekekkel. A határozat a minősített adat és az információszabadság relációjában fogalmazta meg az alkotmányos követelményt. A T. Alkotmánybíróság a minősített adatok és az információs önrendelkezési jog viszonyrendszerében ilyen alkotmányos követelmény nem ismert, ugyanakkor az információszabadságot eredményező jogkorlátozással szembeni elvárások egyes elemei mutatis mutandis alkalmazhatóak. Így az alkotmányos követelményből az is következik, hogy az adatokat nem lehet „tömbösítve” elvonni a megismerésre jogosultak elől pusztán azért, mert az adathalmaz valamely eleme esetében megáll az alapjog-korlátozás: nem titkosítható például egy egész dokumentum pusztán azért, mert az meg nem ismerhető elemet is tartalmaz. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában ez az adatelv és az iratelv megkülönböztetése, vagyis az, hogy az egyes adatok/információk tekintetében azok jogi természetéről önállóan kell dönteni. E tárgyban az Alkotmánybíróság a következőket fejtette ki: „A korábban tárgyalt elv, amely szerint a főszabály a közérdekű adatok nyilvánossága különösen is hangsúlyosan jelenik meg a nyilvánosságkorlátozásnak abban az esetében, amikor az az adatkezelő szerv mérlegelésének függvénye. E mérlegelésnek figyelembe kell vennie a fenti követelmények érvényesülését, s azt is, hogy e szempontokat adott esetben a bírósági eljárás során a bíróság felülvizsgálhatja. A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog érvényesülése érdekében nem tekinthető az Alaptörvénnyel összhangban állónak az olyan korlátozás, amely egy adatot vagy egy egész dokumentumot végérvényesen elvon a nyilvánosság elől, illetve amely egy dokumentumot annak tartalmától függetlenül, teljes egészében nyilvánosságkorlátozás alá helyez. A fentiek alapján tehát a dokumentum egésze – a tartalmától függetlenül – nem minősíthető döntést megalapozó adatnak.” Továbbá: „A fentiekben az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy az alapjog-korlátozáshoz a korlátozás indokának tényleges fennállását kétségtelen módon bizonyítani kell; máskülönben a korlátozás nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében a korlátozással szemben támasztott „feltétlenül szükséges” követelménynek. Nem egyeztethető össze az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével továbbá akkor sem, nem tekinthető ugyanis feltétlenül szükségesnek a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog korlátozása, ha adott esetben a nyilvánosság-korlátozás okára hivatkozva a közérdekű adatok tágabb körének a megismerését tiltják meg, mint amit az adott korlátozási indok szükségessé tene. Ez állapítható meg különösen akkor, ha egy adott dokumentumban szereplő összes közérdekű adat megismerését pusztán arra hivatkozással tagadják meg, hogy a dokumentum egy része nyilvánosság-korlátozás alá esik („a dokumentum egy részének van döntés-előkészítő jellege”). [21/2013. (VII. 19.) AB határozat [46] és [60] bekezdések] Valamint: „Az a jogértelmezés, amely az igényelt dokumentumokat – tartalmukra tekintet nélkül – egészében véve döntés megalapozást szolgáló adatnak minősíti, s ilyen módon a dokumentumok megismerését generálisan meggátolja, a közérdekű adatok megismeréséhez való jog indokolatlan tág körű, és ezáltal szükségtelen korlátozását engedi meg (az iratelv alkalmazása az adatelv helyett).” (3070/2019. (IV. 10.) AB határozat [41].)
20. A Kúria is idézi a 29/2014. (IX. 30.) AB határozatot, amelyből az Indítványozó a következőket emeli ki: „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a Mavtv. kifogásolt

rendelkezése az Alaptörvénnyel ellentétes értelmezést is megenged, mivel nem írja elő egyértelműen a minősítéshez fűződő közérdek mellett a minősítendő adat nyilvánosságához fűződő közérdek figyelembevételét. A minősítő kötelessége az, hogy a minősítés felőli döntés során kellő mértékben vegye figyelembe a minősítéssel védendő érdek mellett a minősítendő adat nyilvánosságához fűződő közérdeket, és csak akkor minősítse az adatot, ha a minősítéssel elérni kívánt cél arányban áll a minősítéssel okozott alapjogi sérelemmel, azaz ha a minősítéssel védendő érdek felülmúlja a nyilvánosságához fűződő közérdeket.” [29/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [60]]

21. Valamely személyes adat minősítése az információs önrendelkezés korlátozásának legszélsőségesebb formája: ebben az esetben kizárólag az adatkezelő döntésén múlik, hogy az érintett megismerheti-e, hogy milyen adatokat kezelnek róla – ha egyáltalán értesül arról, hogy történik adatkezelés. Garanciális jellegű elvárás ezért, hogy az információs önrendelkezés e korlátozása esetében valamennyi korlátozó elemet szűkítően kell értelmezni, így a minősítés alapjául szolgáló „minősítéssel védett közérdeknek” és magának a minősített adatnak a fogalmát is. A „minősítéssel védett közérdek” szűk értelmezése azt is jelenti, hogy a bíróság nem hívhatja fel ezt a fogalmat a minősített adatokon kívül eső körben. A minősített adat definíciójának szűk értelmezéséből pedig az következik, hogy – a későbbiekben kifejtettek szerint – a minősítés jellemzőire (szintjére, érvényességi idejére, minősítőjére és annak beosztására) vonatkozó minősítési jelölésre nem lehet kiterjeszteni a minősített adat fogalmát.
22. A Kúria ítélete szerint „A második keresetben a hozzáférési jogra hivatkozással kért adatok nem kísérő, kiegészítő jellemzői a minősített adatnak, attól nem választhatók el. A nemzetbiztonsági művelet és annak során keletkezett adattartalomra egyértelműen utaló, azok lényeges jellemzőit és tartalmát is átfedő olyan információk, amelyek a minősített adathoz tartoznak, a megismeréshez fűződő korlátozásuk a Mavtv. szerinti minősítéskor történik meg.” ([17+1] bekezdés) Az Indítványozó álláspontja szerint ezzel szemben a minősítési jelölés egyrészt elválasztható a minősített adattól, másfelől pusztán a minősítés érvényességi ideje, szintje, a minősítő neve és beosztása nem hordoznak érdemi információt az alapul szolgáló nemzetbiztonsági műveletről. Önmagában az a tény, hogy a minősítési jelölésből adott esetben levonhatók valamely információk a műveletre nézve, nem teszi azokat automatikusan megismerhetetlenné: ilyenkor a bíróságnak azt kell megvizsgálnia, hogy az ügy minden körülménye ismeretében a konkrét érintett információs önrendelkezési jogának a konkrét szituációban valóban szükséges korlátozása-e az adatok visszatartása. Amennyiben pedig ez nem igazolt, abban az esetben a megismerés a konkrét esetben nem korlátozható. Ráadásul a a nemzeti minősítésű személyes adat kapcsán az információs önrendelkezési jog egyetlen lehetséges jogorvoslati lehetőségét, a Mavtv. 11. § szerinti megismerési engedély iránti kérelmet a minősítőnek kell benyújtani, ezért ha ez az adat maga is a minősített adat részét képezné, és nem lenne megtudható, az teljes egészében ellehetetlenítené, hogy az érintett gyakorolja a megismeréshez való jogát mint az információs önrendelkezése részét. Ez ellentétes lenne az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben biztosított tisztességes eljáráshoz és hatékony jogorvoslathoz való jogokkal (amit az Indítványozó részletesen kifejt a későbbiekben). A jelen panasz 18. pontjában kifejtettek szerint továbbá a Mavtv. szövegével is ellentétes az az értelmezés, amely szerint a minősítési jelölés és a minősített adat között rész-egész viszony állna fent, mert a törvényszöveg világos különbséget tesz a két fogalom között. Az Alaptörvénnyel konform értelmezés szerint a minősítési jelölés a minősített adatra vonatkozó adat (metaadat), de nem azonos a minősített adattal; a minősítési jelölés megismeréséhez ezért nincs szükség Mavtv. szerinti megismerési engedélyre, hanem ezeket az adatokat az érintett az Infotv. szerinti hozzáférési joga keretei között kérheti. Az érintetti jogok nemzetbiztonsági indokkal való korlátozása – és a

nemzetbiztonsági érdek védelme – ebben az esetben az Infötv. 17. § (3) bekezdésében foglalt, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére reflektáló teszt szerint lehetséges.

23. A Kúriának a minősített adat fogalmát kiterjesztő jogértelmezéséből az is következik, hogy ha a minősítésre vonatkozó adatok valóban „nem választhatóak el a minősített adattól”, akkor a minősítő személye, minősítési szint, a minősítés kezdete és vége tekintetében a tájékoztatási vagy hozzáférési jog gyakorlása fogalmilag nem lehetséges, mert minősített adat tekintetében kizárólag a Matv. 11. § (1) bekezdés szerinti megismerési engedély gyakorlásának lehetőségét biztosítja a jogrendszer. Megjegyzendő, hogy az ilyen jogértelmezés általában ellehetetleníti a jogérvényesítést, mert a minősítő személyének a kiléte szükséges a Matv. szerinti közigazgatási per alperesi oldalának megjelöléséhez.
24. *Tisztességes eljáráshoz való sérelme:* Az Alaptörvény XXVIII. cikke az igazságszolgáltatással összefüggő jogok (bírói eljárás) olyan alkotmányos garanciáit biztosítja, mint a tisztességes eljáráshoz való jog, a fair eljárás elve, a bírósághoz fordulás joga, amelyek további részjogosítványokra bonthatók. Az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozatára figyelemmel az alaptörvényi, illetve az alkotmányi rendelkezések összevetésével azóta több ügyben is arra a következtetésre jutott, hogy az Alaptörvény értelmezésekor a tisztességes bírói tárgyaláshoz való jog tekintetében a korábbi alkotmánybírói gyakorlat által kimunkált elvi tételek fenntarthatóak {ld. 26/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [49]; 5/2020. (I. 29.) AB határozat, Indokolás [19]}.
25. A tisztességes eljárás az Alkotmánybíróság által kimunkált alkotmányos mérce szerint „olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.] Az Alkotmánybíróság értelmezésében a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye. Önmagában a bírói út igénybevételének formális biztosítása nem elegendő az eljárási garanciák teljesedéséhez, hiszen az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás követelménye tehát magában foglalja a hatékony bírói jogvédelem igényét is. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat. {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]; 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80-81.; 8/2015. (IV. 17.) AB határozat 65. bekezdés} Az alapvető jogok tiszteletben tartása és védelme az állam elsőrendű kötelessége. Az államnak ez a kötelezettsége nem merül ki abban, hogy tartózkodnia kell az alapvető jogok megsértésétől, hanem magában foglalja azt is, hogy gondoskodnia kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételekről. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből az államnak nemcsak az a kötelezettsége folyik, hogy bírói utat biztosítson a személyek polgári jogi jogvitái esetére, hanem az is, hogy a bírósághoz fordulást valószínűsítően lehetővé tegye. [Lásd 1074/B/1994. AB határozat] Az Alkotmánybíróság nyomatékmal mutat rá, hogy az eljárási garanciák teljesedéséhez önmagában a bírói út megléte nem elegendő; az Alkotmány által megkövetelt hatékony jogvédelem megléte attól függ, hogy a bíróság mit vizsgálhat felül. A hatékony bírói jogvédelem követelménye része a tisztességes bírói eljáráshoz való jognak. [39/1997. (VII. 1.) AB határozat] A jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe

- vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen. Az alkotmányos szabályban előírt garanciák éppen azt a célt szolgálják, hogy azok megtartásával a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést. A tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem pedig attól függ, hogy az eljárási szabályok értelmében a bíróság mit vizsgálhat felül.” {11/2019. (III. 29.) AB határozat, [11]}
26. A kiszámítható jogalkalmazói működést a jogilag szabályozott eljárási garanciák, így az érintettek jogorvoslati jogának biztosítása is hivatott kikényszeríteni. E jog hatékony érvényesülésének egyik feltétele, hogy jogosultjának módjában álljon az őt érintő döntés ténybeli és jogi indokait megismerni. Az indokolási kötelezettség azonban a jogállamiság alkotmányos alapértékéből csak akkor következik, ha az érintett döntéssel, intézkedéssel szemben jogorvoslatnak van helye, vagyis konkrét érintettnek van olyan joga vagy jogos érdeke, amely alapján jogorvoslati jog formálható. {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, [46], [48]}. A jogorvoslat ténylegességének követelménye, vagyis az, hogy a jogorvoslati fórum képes legyen a jogsérelem orvoslására, két elemet foglal magában: egyrészt, hogy a jogorvoslati fórumrendszer igénybevételét nem gátolják-e jogszabályi előírások, másrészt, hogy milyen a jogorvoslat terjedelme, azaz teljeskörűsége, illetve korlátozottsága.
27. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában valamely perbeli eljárási szabálysértés nem eredményez automatikusan alapjogsérelmet [3157/2020. (V. 21.) AB határozat, 42. bekezdés]. Az információs önrendelkezési joghoz kapcsolódó jogérvényesítési eljárásokban az adatkezelő mindig hatalmi pozícióban van az alapjog alanyához képest: az adatkezelő tudja, hogy milyen adatot kezel az érintettől, azt milyen célból teszi, stb. Az alapjogi jogalany és az adatkezelő nemzetbiztonsági szolgálat között az adatvédelmi ügyekben a szokásosnál is erősebb aszimmetrikus információs helyzet áll fenn, ezért az ilyen célú alapjogi jogérvényesítési eljárásban a tisztességes eljárás követelmény rendszere fokozott szerephez jut. A nemzetbiztonsági műveletek keretében jellemzően nem az érintett hozzájárulásán alapul az adatkezelés, hanem törvényi felhatalmazáson. A nemzetbiztonsági szolgáltatók nem vitatottan bizalmas működéséhez fűződő általános társadalmi érdek következtében az érintett jellemzően azt sem tudhatja, hogy kezelnek-e róla személyes adatot vagy sem. Az aszimmetrikus információs helyzet ellensúlyozásának egyik eszköze az Infotv.-ben és Mavtv.-ben biztosított jogosultságok. Ezeknek a hatékony érvényesítése csak akkor valósul meg, ha a jogérvényesítési eljárás során a jogalkalmazó tekintettel van a felek között fennálló aszimmetriára. Jelen ügyben az eljárási jogi szabálysértés arra tekintettel eredményez alapjogsérelmet, hogy az eljáró bíróságok a felek között fennálló aszimmetrikus viszonyt tovább mélyítve akadályozták meg az információs önrendelkezési jogérvényesítést.
28. A hatékony jogorvoslat problémakörével kapcsolatban az Emberi Jogok Európai Bírósága Bíróság a *Szabó és Vissy kontra Magyarország* ügyben azt is kimondta, hogy „a titkos megfigyelésről való utólagos értesítés kérdése elválaszthatatlanul kapcsolódik a megfigyelési jogokkal való visszaéléssel szembeni jogorvoslatok hatékonyságához, és így a hatékony garanciák meglétéhez is, mivel elvben az érintett egyénnek nem sok lehetősége van a jogorvoslatra, hacsak nem értesítik a vele szemben a tudta nélkül tett intézkedésekről, és így biztosítják, hogy utólagosan vitassa azok indokoltságát. (*Szabó és Vissy kontra Magyarország* 86. §).
29. A nemzetbiztonsági célból történő adatkezelés esetében az érintett jogainak az Infotv. vagy Mavtv. szerinti perben történő érvényesítése nem az érintett adatalany önkényes választásának a függvénye. Az Infotv. 23. § (1) bekezdése értelmében az érintett az

adatkezelő, illetve - az adatfeldolgozó tevékenységi körébe tartozó adatkezelési műveletekkel összefüggésben - az adatfeldolgozó ellen bírósághoz fordulhat, ha megítélése szerint az adatkezelő, illetve az általa megbízott vagy rendelkezése alapján eljáró adatfeldolgozó a személyes adatait a személyes adatok kezelésére vonatkozó, jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások megsértésével kezeli. Ez tekinthető „általános” adatvédelmi jogérvényesítési peres eljárásnak, amelyre polgári per keretei között kerül sor. Ehhez képest a Mavtv. 11. § (3) bekezdése szerinti közigazgatási peres eljárás speciálisnak tekinthető. Az adatkezelő válaszában a függvénye, hogy melyik jogorvoslati eljárást kell igénybe venni: amennyiben a minősítéssel védett közérdek sérülne a hozzáférési jog biztosítása miatt és a minősítő adatkezelő erre alapítva tagadja meg az érintetti jog gyakorlását, úgy a Mavtv. 12. § (2) értelmében a 11. § (3) bekezdése szerinti közigazgatási pert; minden más esetben az Infotv. szerinti polgári pert lehet megindítani. A két jogérvényesítési eljárás eshetőleg viszonyban van egymással és kizárólag azon múlik, hogy az adatkezelő milyen törvény alapján korlátozza az érintett információs önrendelkezési jogát.

30. Az indítványozó rámutat, hogy ahhoz, hogy a Mavtv. 11. § (3) bekezdése által előírt keretben közigazgatási pert kelljen indítani, teljesülnie kell a Mavtv. 12. § (2) bekezdésében foglalt feltételeknek. Ezek szerint i) a minősített adat kezelője az érintett ii) személyes adataihoz való hozzáférési jogának biztosítását iii) megtagadhatja, ha iv) minősítés alapjául szolgáló közérdeket e jog gyakorlása veszélyeztetné. A felsorolt feltételeknek egyidejűen kell teljesülnie.

31. A felsorolt feltételek nem teljesülnek:

- a. A perben nem volt tisztázott, hogy az Információs Hivatal „minősített adat kezelője”. Ilyen tartalmú nyilatkozat az alperes részéről sem a perben, sem az azt megelőző elutasítás során nem hangzott el. A bíróság ezzel kapcsolatos kérdést nem intézett az alpereshez azelőtt, hogy a felperest az anyagi jogi pervezetés körében tájékoztatta arról, hogy felmerül a polgári bíróság hatáskörének a hiánya a Második kereseti kérelem kapcsán. A bíróság tehát „hivatalból” eldöntötte, hogy az alperes minősített adatot kezel. Az indítványozó a felperesi (tájékoztatást kérő adatalany) pozícióban nincsen abban a helyzetben, hogy ezt a ténykérdést tisztázza.
- b. Az alperes az indítványozó kérelmére adott válaszában nem hivatkozott a Mavtv.-re, illetve nem jelölte meg a Mavtv. 5. § (1) bekezdése szerinti minősítéssel védett közérdeket. Ugyan a per polgári vagy közigazgatási jellegét az adatkezelő válasza jelöli ki, az indítványozó rámutat, hogy az alperes a per során sem tett ilyen tartalmú nyilatkozatot. (Az alapjogi jogosult jogérvényesítésével ellentétes lenne, ha az adatkezelő a perben térhetne át olyan védekezésre, ami más eljárásrendet feltételez.)
- c. A Mavtv. 12. § (2) bekezdésére alapított megtagadás az adatkezelő számára egy lehetőség, de nem kötelező. Ez következik a törvény nyelvtani értelmezéséből: „megtagadhatja”. Az alperes kifejezetten az Nbtv. 48. § (1) bekezdésére alapította a megtagadó válaszát, nem élt a Mavtv. 12. § (2) szerinti lehetőséggel.
- d. A Mavtv. 12. § (1) bekezdése a „hozzáférési jog biztosítása” körében teszi lehetővé a megtagadást a minősített adat kezelője számára. A Második kereseti kérelem azonban nem a hozzáférési jog [Infotv. 14. § b) pont] gyakorlására irányult, hanem a minősített adatokkal összefüggő adatokra vonatkozó tájékoztatási jog [Infotv. 14. § a) pont] érvényesítésére szolgált.

32. A Kúria végzése sérti az indítványozó hatékony bírói jogvédelemhez fűződő jogát. [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés]. Látható, hogy semmilyen ténybeli körülmény (alperesi jogi hivatkozás; felperesi jogalap) nem indokolta, hogy az indítványozó a jogérvényesítési eljárás megindításakor a Mavtv. 11. § (3) bekezdés szerinti, speciálisnak tekinthető jogérvényesítési eljárást indítsa meg. Ilyen körülmény az alapvetően kontradiktórius polgári peres eljárás során sem merült fel: az alperes a közigazgatási bírósági hatáskörre vonatkozó nyilatkozatot nem tett; a bíróságok ebben a körben az alperest nem nyilatkoztatták. A hatáskör hiányának vizsgálata a bíróság kötelezettsége [Pp. 24. § (1) bekezdés], azonban, ha a hatáskör a felek nyilatkozatának a függvénye, úgy a bíróság ahhoz kötve azokhoz van és ebben a körben nem térhet el a bíróság a felek nyilatkozatától vagy a nyilatkozat hiányának a tényétől [Pp. 2. § (2) bekezdés, rendelkezési elv]. (Ugyan az alperes a perben a per megszüntetését kérte, de ezt anélkül tette, hogy a hatáskör hiányát megalapozó Mavtv. 12. § (2) szerinti feltételek tekintetében nyilatkozatot tett volna.) A 3403/2021. (X. 15.) AB határozat [27] bekezdése alapján rögzíthető, hogy a Pp. alapelvek között is szereplő rendelkezési elv megsértése potenciálisan alaptörvény-ellenességet előidéző processzuális szabálysértés, amely az Alkotmánybíróság által is vizsgálható. [Mutatis mutandis 3157/2020. (V. 21.) AB határozat Indokolás [10]-[11].]
33. A jogalkalmazónak az eljárásjogi szabályok értelmezésekor tekintettel kell lennie a személyes adat védelmének alapjogi jogosultja és az adatkezelő között fennálló aszimmetrikus viszonyra. A bíróságok alapjogvédelmi kötelezettségéből az következik, hogy az eljárás jogi kereteit a gyengébb pozícióban lévő alapjogi jogosult jogérvényesítését elősegítő módon kell értelmeznie. Az információs jogok esetében a felek között mindig – a nemzetbiztonság és adatvédelem kollíziója esetén pedig különösen – meglévő egyenlőtlen helyzet megköveteli, hogy a jogalkalmazó a hatékony bírói jogvédelem elvét szem előtt tartva alkalmazza az eljárásjogi szabályokat. Az ügyben eljáró bíróságok akkor érvényesítették volna az indítványozónak a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, ha felhívják az adatkezelőt olyan tartalmú nyilatkozat megtételére, ami alapján eldönthető, hogy a speciális jogérvényesítési eljárás (Mavtv.) feltételei fennállnak vagy sem. A jogalkalmazó akkor gondoskodik a személyes adatok védelméhez való jog érvényesülésének a feltételeiről, ha biztosított annak megfelelő eljárásrendben történő vizsgálata. Az indítványozó rámutat, hogy a Mavtv. szerinti eljárás egy nehezített eljárásrendet jelent az alapjogi jogalany szempontjából, mert zárt tárgyaláson (nyilvánosság), egyfokú eljárásban, fegyverek egyenlőségének nagyfokú korlátozása mellett folytatják le a közigazgatási pert a Mavtv. alapján.
34. A Kúria végzése sérti az Indítványozónak a bírósághoz forduláshoz és a jogorvoslathoz fűződő jogait. [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések]. Az indítványozó álláspontja szerint egyértelműen rögzíthető, hogy jelen ügy tényállása alapján nem indítható Mavtv. szerinti közigazgatási per. (Az anyagi jogi feltételek hiánya mellett ennek a közigazgatási perre irányadó keresetindítási határidő is objektív akadályát képzí.) Az indítványozónak a közigazgatási perben már a kereseti kérelmében igazolnia kellett volna a Mavtv. szerinti eljárás feltételeinek fennállását. Ennek hiányában a közigazgatási bíróság idézés kibocsátása nélkül visszautasította volna a keresetet. Az indítványozó a 31. bekezdésben bemutatta, hogy ez a jelen tényállás mellett lehetetlen elvárás lett volna. (Amire lehetősége volt, azt az indítványozó megtette: a megismerési engedély kapcsán mulasztási pert indított.) Az információs önrendelkezési jognak a tájékoztatást és hozzáférést biztosító részjogosítványainak ismételt gyakorlása ugyan egy lehetőség az

indítványozó adatalany számára, de nem szükségszerű, hogy ugyanazokat az adatokat kezelje róla az Információs Hivatal, mint a megszüntetett per alapját képző kérelem idején kezelt adatok. Az indítványozó a kérelme előterjesztésekor (2019) fennálló állapot tekintetében sem bírósághoz nem fordulhat, sem a jogorvoslati jogát nem gyakorolhatja a Kúria végzésének következtében. Az adatkezelő ellenérdekű fél nyilatkozata nélkül a bíróság döntött arról, hogy az Infotv. vagy a Mavtv. szerinti eljárásrendnek kell érvényesülnie, ezzel ex officio akadályozta az alapjogi jogalany jogérvényesítését: jogorvoslat nélkül marad a közhatalmi szerv személyes adatok védelmét korlátozó döntése; elveszíti a bírósághoz fordulás jogát az adatkezelés érintettje.

35. Az eljárási szabálysértések alaptörvény-ellenességének vizsgálatánál Alkotmánybíróság megítélése szerint döntő szempont, hogy az eljárási szabálysértés kihat-e az ügy érdemére. Az Alkotmánybíróság egyrészt figyelembe veszi, hogy az eljárási szabálysértés megváltoztatja-e az ügy kimenetelét. [3157/2020. (V. 21.) AB határozat] Másrészt, a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog alapján az egyes eljárási garanciák olyan értéket jelentenek, amelyek megszegése vagy be nem tartása kihat az ügy érdemére, az ügy kimenetelétől függetlenül; a tisztességes bírósági tárgyaláshoz való jog sérelme úgy is bekövetkezhet, hogy nem áll fenn oksági kapcsolat a lényeges eljárási szabálysértés és az ügy konkrét kimenetele között, azonban a felek jogainak érvényesíthetősége olyan sérelmet szenved, amely az eljárás egészét és körülményeit figyelembe véve eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. [3157/2020. (V. 21.) AB határozat] Jelen esetben a tisztességes eljárás sérelme az információs önrendelkezési jog gyakorlásának végleges megakadályozását jelentette, ezért egyértelműen kihat az eljárásjogi jogsértés egyértelműen kihat az alapjogi jogérvényesítést jelentő ügy érdemére. Nem csak „önmagában” jelent alapjogsértés a tisztességes eljárás sérelme, hanem közvetetten a személyes adatok védelme tekintetében is.
36. A fentiekben kifejtettek alapján az indítványozó kéri a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján állapítsa meg az indítvánnyal támadott bírói döntés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt!
37. Egyéb nyilatkozatok: Az Indítványozó ismételten csatolja az alkotmányjogi panaszeljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazást.
38. Az Indítványozó nyilatkozik az Abtv. 52. § (5) bekezdésére és az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II.27.) TŰ határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel, hogy az alkotmánybírósági ügyben előterjesztett indítvánnyal összefüggésben a nevének a nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

Budapest, 2021. december 22.

Tisztelettel,

Képv.: